

Ett klipp ur Uppsala Nya Tidning den 10 juni 1992.
Tillhandahållet av Birgitta Sonesson, Sunnersta.

21. 47 10 juni 1992
Minnen från 20-talets Sunnersta

Jag började första klass i mitten på 20-talet i en tillbyggd skola som fått lärarboställe, skolkök och samlingssal. Fröken hette Elna Backman. Det var omkring 160—180 barn fördelade på sex klasser.

Sunnersta var ett samhälle med flera småhandlare, två bagerier, Svenssons och Frisks, trädgårdsmästare Lindgren och Petterssons samt Svennbecks vid Svankärret, skomakare Bergström, två häståkerier, Karl Anders och Gustavssons (Pysen), skraddarna Vall och Axén, Anderssons krukmakeri, Nilssons kortvaruaffär, sticker-skän "Gumman Petter", Ekvalls kafé Björkdungen, restaurang Brostugan, Sunnersta Herrgård som var vilohem, en köttaffär, plåtslageri, två speceriaffärer samt Sven Vallerts sommaraffär i Flottsund som skulle betjäna sommarboende.

Det fanns en man som vi kallade "Nille" och var lite rädda för. Vi trodde han bodde i en jordkula under sitt skjul. Han odlade lite blommor och potatis och sålde på torget.

Fiskhandlaren kom på lördagen med sin fisklåda på pakethållaren. Mamma köpte alltid strömming kommer jag ihåg.

Vi bodde i ett hus bredvid skolan så det var nära till Kråklund, där det var fina klätterträd och en hägg som var stor och vacker på våren när blommorna kom. Vår-lök, blå- och vitsippor och liljekon-valjer hade sina platser.

Sunnersta gård hade kor och hästar (som ibland gick lösa på åsen) och svin. Ladugårdskarl och körkarl fanns, så ibland fick vi åka med på en tur.

Den tid vi var fria på vintern åkte vi skridsko på Sunnerstavi-

ken (där det ibland var matcher med lag från stan) och sparkstötningståg i lykttändarens backe. Vår spark var hemgjord, stor och tung, så den skulle alltid vara först. Många sparkar och många barn deltog. Kul hade vi!

På åsen var det många branta backar. Där gjordes skidspår med gupp. Pappa hade köpt regements-skidor. Dom var tjocka och tunga, och gick bindslet sönder spikades det på galoscher. Det gick bra det med. Men toppen av hela backå-ningen var när en tunna av trä slogs sönder och blev tunnlar med tårem som en del modiga åkte på nedför åsen ut på vikens is. Det var dåtidens puckelpist. Vi hade även kälkåkning nedför åsen. Tjo vad det gick!

Julgransplundringarna var livliga med lekar, danser och spökhistorier, samt saft och bullar och gottpåsar. En amatörteatergrupp under ledning av Emy Vall fanns också. Den visade sina pjäser i skolans samlingssal. Det var mycket uppskattat.

Min far arbetade vid vägförvaltningen och hämtade grus i sandtaget vid Flottsund. Ibland fick vi

följa med på en tur åt Skärfälten t ex. Vintertid hade han jobbigt med att ploga och sanda alla vägar. Distriktet var stort så det kunde ta både dag och natt ibland när det snöat eller isat till. Han körde även buss extra sommartid på söndagar — den där röda höga som fanns före spårvagnens tid.

Spårvägen byggdes och de vita vagnarna kom till. På examensdagen åkte vi i de öppna släpen till stan för att ha avslutning i Helga Trefaldighets kyrka. Nu var det sommarlov och då blev det bad, både vid Sunnersta brygga, där det var tvärdjupt, och Kohagen där det var herr- och damsida. På damsidan fanns det en källa med rent rinnande vatten som passade till saften man hade med sig hemifrån.

Det var även festligheter på "Holmen" — dragkamp, teater eller annan underhållning. Detta hände på söndagsförmiddagarna.

Tiderna förändras men jag bor fortfarande kvar i Sunnersta sommartid. Åsen, viken, "Holmen" och lykttändarens backe är fortfarande vackra för mig.

GUN JOHANSSON